

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/risale-i-nurdaki-risalet-delilleri]

[Peygamberlik Delilleri](#)

Soru

Risale-i Nurdaki risalet delilleri

Allah(cc) insanlıŐa neden peygamberleri göndermiŐtir.? Risale-i Nur'da peygamberliŐin elzem olduğunu gösteren deliller nelerdir.?Neden peygamberlere ihtiyaç vardır.?

Cevap

Nübüvvet, kendisine vahiy olunanı tebliğ etmek üzere Allah tarafından insanlara gönderilen peygamberin vasfıdır. Allah'ın canlılardan üstün kılınan seğkin bir insana ihsanda bulunup ona insanların saadetini ve güzel akıbeti sonuç veren bazı hükümleri vahyetmesi mümkün bir husustur ve vakidir.

Peygamberlik Allah tarafından kullarına bir lütuf ve rahmettir.Peygamberler insanların ilahi marifet ile olgunlaŐmalarına hizmet etmek, Allah'ın rızasına vesile olan ibadetleri insanlara bildirmek, insanların dünyaya gönderiliŐ gayelerine uygun hareket etmelerini sağlamak, Allah'ın yarattıŐı kainatı ve içindekileri ve meydana gelen olayların manalarını, hikmetlerini, sebeblerini beyan etmek, herkesin yetenekleri ölçüsünde ideal ahlakla süslenmesine çalıŐmak, kulların dini ve dünyevi bütün durumlarının iyiye kavuŐmasına ve insanlara uyulacak kanunları getirmek, insanlar arasındaki anlaŐmazlıŐı kaldırmak, din ve dünya

işlerini düzene sokmak gibi hikmetler için gönderilirler.

Mûcize, peygamberlik dâvâsına delil olmak üzere Allah tarafından, peygamberlerin ellerinde yaratılan hârikulade hâllere denir. Onlar “Biz Rabbinizin size gönderdiği elçileriz” diye dâvâ ettiklerinde, Cenâb-ı Hakk onlar elinde bazı hârikulade şeyler meydana getirmekle âdetâ, “Evet doğru söylüyorlar. Onlar benim elçilerimdir” demektedir. Cenab-ı Hakk onları peygamberlik davasında teyid etmek için bu mucizeleri onların şahıslarında görülür kılmıştır.

Âhîrzaman nebîsi olan peygamberimiz (asm) da peygamberlik dâvâ ettiğinde pek çok defa kendisinden mûcizeler istenilmiş ve bin kadar mûcize de onun eliyle gösterilmiştir. Peygamber Efendimiz (asm)’ın Allah Resûlü olduğunun delili yalnız mûcizelerinden ibaret değildir. Pek çok cihetlerden onun dâvâsındaki hakkaniyeti anlaşılabilir. Hatta Üstad Bediüzzaman Hazretleri, onun her bir hâlinin dahi doğruluğuna delil olabileceğini söyler. Meselâ hicret esnasında düşmanları, gizlendikleri mağaranın önüne geldiklerinde, Hz. Ebû Bekir (ra) telaşlanınca “Korkma ve hüzünlenme Allah bizimle beraberdir” demesi gibi her hâli onun doğruluğuna şehâdet eder. Şimdi onun hakkaniyetini ve nihâyet derecede sâdık olduğunu güneş gibi gösteren bir kısım delilleri sıralamaya çalışacağız.1. KUR’ÂN EN BÜYÜK MÛCİZEResûl-i Ekrem (asm)’ın en büyük delili, Allah’tan bizlere getirdiği beyanı mûcize olan Kur’ân’dır. Aslında o bir mûcizeler deryası gibidir. İki yüz kadar mûcizelik yönleri olduğu gibi her bir sûresi, âyeti, hatta kelime ve harfleri dahi birer mûcize sayılır. Kur’ân, pek çok âyetleriyle insanları onun benzeri gibi bir söz getirmeye davet etmiş ve aslâ getiremeyeceklerini de vurgulamıştır. En kısa bir sûresine asılsız bir kıssayla bile olsa bir benzerini getirmeye kadar davetini tekrarlamıştır. Fakat ne o günkü müşrikler, ne de sonra gelen inkârcılar bir kısa sûresinin dahi mislini getirememişlerdir. İşte Kur’ân gerek belâğat ve edebiyatında, gerek hadsiz ilimleri taşıyan manalarında ve gerekse dinlemesindeki halâvet ve tatlılığında bulunduğu seviye itibarıyla taklit edilemez yüksek bir mertebededir. Çünkü Allah’a ait bir kelâmın değil bir beşer, bütün beşeriyet toplansa elbette benzerini getiremezler. Netice olarak Kur’ân, bütün hakîkatleriyle ve mûcizeleriyle onun en büyük ve ebedî bir mûcizesidir. Ve Allah’ın elçisi olduğunun en büyük delilidir.2. MAHLÛKATIN EN ŞEREFLİSİResûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm’ın Kur’ân’dan sonra en büyük mu’cizesi, kendi zâtıdır. Yani sahip olduğu pek yüce ahlâkıdır ki; bütün güzel huyların ve hasletlerin

tamamı onda vardır. İman, ibâdet, doğruluk, güvenilirlik, tevazu, sevgi, şefkat, cömertlik, iktisat, vakar, cesâret akıl ve zekâ hattâ sîmaca güzellik gibi bütün güzel sıfatlarda insanların en üstünü idi. Hatta herbir haslette en yüksek tabakada olduğuna, dost ve düşman ittifak ediyorlar. Hattâ şecaat kahramanı Hazret-i Ali (kv), tekraren diyordu: “Harbin dehşetlendiği vakit, biz Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm’ın arkasına ilticâ edip sığınuyorduk.” Bunun gibi bütün güzel ahlâklarda en yüksek ve yetişilmeyecek bir derecede bulunuyordu. Elbette böyle bir zât ahlâksızların işi olan yalana ve hîleye tenezzül etmez.³

BİN KADAR MÛCİZEOnun elinde pek çoğu tevâtürle ve sahih rivâyetlerle bildirilen bine yakın mûcize zâhir olmuştur. Kamer Sûresi’nin ilk âyetlerinde bildirildiği gibi gökteki ay bir parmak işaretiyle ortadan ikiye yarılmış. “Attığın zaman sen atmadın. belki Allah attı” (Enfal, 17) âyetinin işaretiyle attığı bir avuç toprak Bedir ve Huneyn harplerinde her bir düşman askerinin gözüne birer avuç olarak gitmiş ve onları bozguna uğratmıştır. Ordusunun susuz kaldığı üç farklı seferde parmaklarından çeşme gibi akıttığı sularla bütün askerlerin susuzluğunu gidermiştir. Hutbe okurken dayandığı kuru bir hurma direği, onun ayrılığında yüksek sesle ağladığını Mescid-i Nebevî’de bulunan herkes işitmiş ve bu hâdiseye pek çok münafıkların hâlisâne iman etmelerine sebep olmuştur. Duâlarının çok defalar anında kabûlü, az bir yemekle yüzlerce kimseyi doyurması, dağların, ağaçların, taşların, hayvanların hatta cenâzelerin dile gelip peygamberliğine şehâdet etmeleri, gelecektekilerin haberlerin doğru çıkması, hasta ve yaralıların mübârek elinin ve nefesinin temasıyla şifa bulması, çok defa suikaste maruz kaldığı hâlde her defasında olağanüstü bir tarz ile muhafaza edilmesi gibi pek çok mûcizeler göstermiştir. O kadar ki tarihçe bu zâtın (asm) yaşadığı ne kadar kat’î ise mûcizeler gösterdiği de o kadar kat’îdir.⁴

İRHÂSÂTİrhâsât denilen ve peygamber olmadan önce onda görülen harikulade haller de onun delillerindedir. Doğduğu gece vuku’ bulan, kâbedeki putların devrilmesi ve ateşperestlerin bin senedir yanan ateşlerinin o gece sönmesi gibi hâdiseler, küçüklüğünde başında bir bulutun ona gölgelik etmesi, bulunduğu yerlere bolluk ve bereket sebebi olması, altına oturmuş olduğu kuru bir ağacın yeşermesi gibi hârîka haller tarihen sağlam bir surette nakledilmiştir. Hatta amcası Ebû Talib’le Şam’a yaptıkları seferde râhip Bahira onu, başında gölgelik eden buluttan ve sırtındaki peygamberlik mühründen tanımış âhir zaman peygamberi olacağını müjdelemiştir.⁵

GEÇMİŞ PEYGAMBERLER VE KİTABLARÖnceki semâvî kitap ve suhuflar ve peygamberler, ondan en ince ayrıntılarına varıncaya kadar haber vermişlerdir. İsimlerini, vasıflarını nasıl bir ahlâka sahip olacağını, hatta vücut özelliklerini mübarek gözlerindeki kırmızılığa varıncaya kadar bildirmişlerdir. Bakara Sûresi’nin 146. Âyeti’nde, “Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler (Hıristiyanlar ve

Yahudiler) onu kendi oğullarını tanımakta oldukları gibi tanılar” buyurulmaktadır. Bu âyetin mânâsı hakkında, Yahudi âlimlerinden iken sadece peygamber efendimizin emsalsiz güzelliğini görmeye “Bu yüzde yalan olamaz” diyerek İslâm’la ve sahâbe olmakla şereflenen Abdullah İbn-i Selâm (ra) şu îzahı yapmaktadır: “Ben Hz. Peygamber (asm)’ı gördüğüm zaman oğlumu tanıdığımın ziyade tanıdım. Çünkü oğlum hakkında belki anası hıyanet etmiştir diye şübhelenebilirim. Ama Resûlullah (asm) hakkında zerre kadar bile şüphem olamaz. Çünkü onun vasıfları Tevrat’ta yazılı olanların aynısı ve tamamıdır.” (İbn-i Kesîr cilt 1 sh.140) Bin sekiz yüzlü yıllarda Filistin’de yaşayan ve Üstad Bediüzzaman’ın kendisi hakkında mesleken birâderim dediği büyük İslam âlimi Hüseyin Cisrî Hazretleri, eski semâvî kitaplardan Peygamber Efendimiz (asm)’a bakan yüz on dört işareti, o kadar tahrif edilmelerine rağmen çıkarmıştır. Demek ki daha evvel çok daha fazla ve açıkça beyanlar varmış.6. ÂRİFLER, KÂHİNLER VE HÂTİFLERKendisinden evvel onun dünyayı şereflendireceğini haber verenler yalnız kitaplar ve peygamberlerden ibaret değildir. Ârif-i billâh denilen ve putlara tapmayan bir kısım kâmil insanlar da geleceğine yakın onu müjdeleyen haberler vermişlerdir. Şık ve Satih gibi bir kısım meşhur kâhinler de onun geleceğini ihbar edenler arasındadır. Hatta yalnız sesi duyulup kendileri görülmeyen ‘hâtif’ denilen cinnîlerin bağırarak verdiği haberler de tarihlere geçmiştir. Ayrıca eski dönemlerden kalma bazı taşlarda onun isim ve sıfatlarının yazılı olduğu görülmüştür. Demek ki o Zât (asm) tarih boyunca yolu gözlenmiş mübarek, yüce bir zâttır.7. İNSANLARDA YAPTIĞI BENZERSİZ İNKILÂPPeygamber Efendimiz’in, peygamberlik vazifesini îfâ etmek ve İslâm dînini te’sis etmek ve Hakk’ı tebliğ etmek için gösterdiği olağanüstü gayret ve dirâyeti, metâneti ve asla yılmaması, sabır ve kahramanlığı, ancak arkasında Allah’ın kudret ve inâyeti bulunan bir zâtta görülebilecek fevkalade bir mertebededir. Çünkü meydana çıktığında bütün kavim ve kabilesi hatta amcası dahi ona düşman iken yirmi üç sene gibi kısa bir zamanda cahiliye devrinin bütün kirlerini temizlemiş bütün Arap yarımadasını iman ve Kur’ân’ın nurları ile doldurarak o asır hakikaten bir asr-ı saadet olmuştur. O devrin, kendi kızlarını diri diri toprağa gömecek kadar vahşîleşmiş, câhil, kaba ve âdetlerine son derece mutaassıp insanlarından bütün o vahşî, kötü âdet ve ahlâklarını temizlemiş ve yerlerine en güzel ahlâkları, damarlarına işleyecek bir şekilde sâbit olarak yerleştirmiştir. Çok kısa bir zamanda o câhiliye toplumunu öyle bir terbiyeden geçirmiştir ki daha yüz sene geçmeden batıda Fransa içlerine, doğuda Çin’e kadar ilerleyerek gittikleri yerlere îman ve Kur’ân nurlarını neşretmişler ve o zamanın medenî milletlerine hocalık ve idârecilik yapmışlar, onlara gerçek insanlık ve medeniyeti öğretmişlerdir. Bu küllî ve muhteşem inkılâbın tarihte başka bir emsaline rastlamak mümkün değildir.8. FEVKALÂDE İBÂDET VE

TAKVASI Peygamber Efendimiz (asm)'ın geçmiş ve gelecek günahları bağışlanmış olduğu hâlde şahsî takvâ ve ibâdetlerinde gösterdiği gayret de hârikuladedir. Dîninde bulunan bütün ibâdetlerin bütün çeşitlerinde en ileride idi. “Neden kendinizi bu kadar yoruyorsunuz” denildiğinde, “Ben Rabbim’e çokça şükreden bir kul olmayayım mı?” buyurmuştu. Allah’ın yasak ettiği şeylerden herkesten ziyade ictinâb etmiş ve “İçinizde Allah’tan en çok korkanınız benim” demiştir. Üstelik fevkalâde daimî harbler ve mücâdeleler içinde, tam tamına ibâdetlerin en ince sırlarına kadar riâyet etmesi, hatta harb devam ederken dahi namazı cemaatle kılması, elbette dâvâsına herkesten çok kendisinin iman ettiğini gâyet açık bir şekilde gösterir.

Hz. Muhammed’din (asm) kendisinden önce gelen peygamberler ve semavi kitaplar, peygamberliğinden önce olan harikulade haller, elindeki Kur’an-ı Azim’üş-şan, getirdiği kanunlar, şahsiyetinin mükemmelliği, asr-ı saadeti, kendisinden sonraki alimler ve veliler ve gösterdiği bine yakın mucize peygamberliğine delildir...Hz. Muhammed’den (asm) önce gelen her bir peygamber O’nun (asm) peygamberliğine ayrı birer delildir.Hz. Muhammed’den (asm) önce gelmiş bütün peygamberler O’nu sözleriyle, ahlaklarıyla ve mucizeleriyle tasdik ettiler.Sözleriyle tasdik ettiler; çünkü onlar da Hz Muhammed (asm) gibi “Allah’ın varlığını ve birliğini” dava etmişlerdir. Ve gerek suhurlarında gerek kitaplarında peygamber efendimize işaret etmişlerdir. Mucizeleriyle tasdik ettiler; çünkü mucize peygamberliğin esaslarındandır. Hz. Muhammed (asm) bine yakın mucize göstermiştir. Kendinden önce gelmiş peygamberler de bu mucizelerden numuneler göstererek O’nun davasını ve peygamberliğini tasdik etmişlerdir.Ahlaklarıyla tasdik ettiler; çünkü bütün peygamberde bulunan güzel ahlak Peygamber Efendimizde (asm) en mükemmel bir şekilde ve mucize olarak görünmektedir.Hz. Muhammed’in (asm) elinde her harfiyle mucize bir kitap olan Kur’an’ın bulunması peygamberliğine delildir.Hz. Muhammed’in (asm) elinde gelmiş geçmiş bütün kitapların en mükemmeli ve her asırda milyonlar tasdikçisi olan Kur’an-ı azim’üşşan bulunuyor. Taklidi mümkün olmayan ve Allah’ın fermanı bu mucize kitaba tercümanlık yapma yetkisi verilmiş bir zatta hiç yalan bulunması düşünülebilir mi?Hz. Muhammed’in (asm) İslamiyet’i dünyaya yayarken göstermiş olduğu ciddiyeti, metaneti, sabrı peygamberliğine delildir. Söz söylenirken hiçbir tereddüt gösterilmemesi sözün doğruluğuna delil olur. Hz Muhammed’in (asm) başta kendi kavmi olmak üzere bütün kavimler ve büyük devletler aleyhindeyken hatta akrabaları

bile kendisini davasında yalnız bırakmışken hiçbir telaş, hiçbir tereddüt, ne bir çekingenlik ve ne de en ufak bir korkaklık göstermemiştir. Davasını anlatmak uğrunda açlık, susuzluk çektiği gibi hakaret görüp taşlandığı hatta hicret etmeye mecbur bırakıldığı halde büyük bir tahammül gücü ortaya koymuş ve asla metanetini bozmamıştır.Hz Muhammed'in (asm) El-Emin sıfatı (doğru sözlü oluşu) peygamberliğine delildir. Peygamberlik vazifesi daha gelmeden Hz. Muhammed "Emin" sıfatıyla meşhurdu. Hayatı boyunca şaka dahi olsa yalan söylemedi. Hatta bazı yakınları iman etmedikleri halde sözlerinin doğruluğunu kabul etmişlerdir. Bu hal O'nun davasının yalansız ve hilesiz olduğunu ispat eder.Hz. Muhammed'in (asm) elde ettiği mucizevi başarı peygamberliğine delildir.En küçük bir toplulukta sigara gibi küçük bir adeti bile kaldırmak çok zordur. Halbuki Hz Muhammed (asm) inatçı ve adetlerine son derece bağlı büyük kavimlerle tek başına mücadele ederek bir çok adetlerini az bir zamanda ortadan kaldırmıştır. Yerlerine bir daha eski adetlerine dönmek üzere yüksek ahlakı yerleştirmiştir. Ve onları bir çok medeni kavimlere üstad yapmıştır.Hz. Muhammed'in (asm) sözlerinde bulunan fevkalade tesir peygamberliğine delildir.O'nun sohbetini dinleyen en cahil bir insan bile bir saat sonra en medeni devletlere öğretmen olarak gidebilmiştir. Böylesine tesir edebilen bir zatın elbette davası ve hak ve peygamberliği katidir.Hz. Muhammed'in (asm) getirdiği hukuki kaideler ve o hükümleri esas tutan millet ve devletlerin medeniyette en yüksek dereceye çıkmaları O'nun (asm) peygamberliğine delildir.Hz. Muhammed (asm) okuma-yazması yoktu. Buna rağmen en medeni ve adil devletler, medeniyet ve adaletlerini O'nun yerleştirdiği hukuki kaidelerle elde etmiş böylelikle asırlar boyu hüküm sürmüşlerdir. Mesela Osmanlı İmparatorluğunun yedi yüz sene pek çok devlete kıyasla güzel bir adaletle hüküm sürmesi ve medeniyete örnek olması bu sebeptir.Hz. Muhammed'in (asm) getirmiş olduğu dine ilk önce kendisinin iman etmesi ve imanının kuvveti peygamberlik davasına delildir.Kendi savunduğu hakikate en evvel kendisi iman etmiştir.Bulunduğu ortamda bütün fikirler kendisine zıt olduğu halde hiçbir fikir imanını zedelememiştir.Hiçbir zulüm O'nu vazgeçirmemiştir.Tebliğ ettiği dinin esaslarını en evvel kendisi mükemmel bir tarzda yapmıştır.Herkesten ziyade günahlardan kendini muhafaza etmiştir.Herkesten ziyade Allah'tan O (asm) korkmuştur.En zor şartlarda ve yepyeni bir tarzla hiç kimseyi taklit etmeden ve fevkalade bir kulluk ortaya koymuştur.Demek ki Hz Muhammed (asm) davasında samimidir. Çünkü sergilediği imanı ve itaatıyla davasını en evvel kendisi tasdik etmiştir.Hz. Muhammed'in (asm) cevabı bulunamayan en karmaşık sorulara cevap getirmesi peygamberliğini ispat eder.Akıllara gelen fakat felsefenin cevap bulamadığı "Siz kimsiniz, nereden geliyorsunuz ve nereye gidiyorsunuz?" sorularına Hz Muhammed (asm) elindeki mucize olan Kur'an'la en güzel bir

şekilde cevap vermiştir. Kâinatın anlamını, gizli sırlarını Kur'an'la çözmüş ve anlatmıştır. O'nun böyle cevapsız soruları en ikna edici bir tarzda cevaplandırması Allah'ın elçisi olduğunun ispatıdır.Hz. Muhammed'in (asm) okuma-yazması olmadığı halde neyden sorulsa cevap vermesi peygamberliğine delildir.Hz. Muhammed'e (asm) tarihten, fenden, felsefeden, gelecekten, tıptan, astronomiden vs. hangi konudan ne sorulmuşsa güzel ve ikna edici bir tarzda cevap vermiştir. Hiçbir soruyu cevapsız bırakmamıştır. O'nun böyle geniş bir ilme sahip olması Allah'tan aldığı vahiyle haber veren bir peygamber olduğuna delildir.Hz. Muhammed'in (asm) 1400 senedir davasının çürütülememesi ve milyarlarca tabi'sinin olması peygamberliğine delildir.Hz. Muhammed'in on dört asırdır süregelen dinine günümüzde yaklaşık bir buçuk milyar insan tabidir. Demek İslam akıllara, ruhlara, kalplere, nefislere hitap eden huzur dinidir. Hz Muhammed'in (asm) bu başarısı davasının doğru olduğunun en büyük ispatlarından bir tanesidir.Hz. Muhammed'den (asm) sonra gelmiş milyonlar evliya O'nun peygamberliğini ispat eder.İnsaniyet, ahlak ve ilimde hepsi birer harika olan evliyalar O'nun getirdiği hükümlerle kemalata ermiş ve kerametler göstermişlerdir. Bu netice Hz. Muhammed'in davasına bir delildir ki; evliyalari o yüksek makama çıkaran takip ettikleri yol O'nun (asm) yoludur.Hz. Muhammed'den (asm) sonra gelmiş olan âlimler ve dahiler davasını ispat eder.Hz. Muhammed (asm) okuma yazma bilmediği halde en yüksek ilim ve hakikate sahip oluşuna O'nun dersiyle yetişen milyonlar âlimler ve dâhiler de delildir. Bu dâhilerin ve âlimlerin O'nu tasdik etmeleri ise peygamberliğine bir delildir.Hz. Muhammed'in (asm) göstermiş olduğu bine yakın mucize hak peygamberliğine apaçık ispattır.

Bu konuda risale-i nur külliyatında ondokuzuncu mektub, ondokuzuncu söz, otuzbirinci söz, onuncu söz, onbirinci söz gibi büyük risaleler nibüvvetten bahsetmektedir.